

Tóth Krisztina

A BESZÉLGETÉS FONALA

Villanyfénynél kezdték sodorni,
onnan futott a téli éjszakába,
aztán egy lámpaoszlopon
felakadt, úgy kellett utána-
menni és gombolyítani,
így is tiszta víz lett a vége,
alig tudták cipelni ketten,
az egész hajnalt körülérte,
vékonyodott és pörgött, mint a sírás
hangja szokott, ha válasz
nélkül kering egy üres lakás
falai közt – reggelre már az
összes járdát betekeregte,
onnantól nem is húzta senki,
ott kigyózott folyton a lábuk
körül, nem tudtak hazamenni,
végül egy utcasarkon ketté-
tépték, de mindig új alakban
követi azóta is őket
surrogva, kúszva, *szakadatlan*.

Térey János

A RAGASZKODÓK ÉLETE

Peer Krisztiánnak

1

Lakom a helyet, melyet nem könnyű lakni,
éveim száma szálla a régiek szemében.
Mivel kijátszom körmönfont adóikat,
fejpénz lesz a jutalma annak, aki
elcsip alkalmas percben a tilosban.

Az „alkotó atya” a közelemben él.
Oldalán csendestárs, aki olykor lármás,
és megpihen a lányka az ölükben.
Ha kimozdulnak, hogyha otthon ülnek,
a testükről, egészséges testükről

a fiatal farka fűrtökbe gyűlve lóg.
Lóg szeretett és illetéktelen.
Az élők epigonjai gyűlnek köréjük,
élni méltatlanok és rosszul élők
csaponganak az igazi élők körül.

(Ők ketten tudják, győzhetetlen fajta ez.
Ijedelem nélküli hiénák csapata.
Tudják, hogy vendégeik mire vetemednek;
a Phönix házába röhécselve betörnek,
és virradtig nem lehet kiűzni őket.)

2

Tárcsáztam, és a csendestárs beszélt.
Szerinte itt tanyáznom nem szabad,
győzködött e józan, kedvetlen teremtés,
nem férek egy oldalra az urával.
Gyakorta evezek homályos vizeken.

„Ragaszkodom, mivel erős vagyok”,
mormoltam a kagylóba türelmesen,
„közelemben tudom a fegyvertársamat,
ki nálam több telet látott ezen a tájon.
Kedves, közelemben tudom az uradat.

A bajnokot, a Keleten csatangolót.
Majd holnap megtér kandallód tövébe.
Szirmot dobál eléd, ünnepli főztödöt,
sétára kel az ebbel a Phönix-ház körül.”

Aki méltósággal ragaszkodik,
a végső kánonban megszerzi szólamát.
Választhat fegyver- és halálnemet.
Már nem éhenkórász kenyérleső.
Ragaszkodom, az ádvént küszöbére léptem,
ragaszkodom, a méltók egyike vagyok.